

Wycieczka nr 44

TERESPOL – POLATYCZE – LEBIEDZIEW – ZASTAWEK – KOBYLANY - TERESPOL

Dystans: ok. 34-37 km

Rodzaj wycieczki: mieszana (samochodowa i piesza)

Stopień trudności: niski

Minimalny wiek uczestnika: 9 lat

Fragment mapy przedstawionej powyżej, pochodzi z systemu map internetowych *OpenStreetMap* (źródło: <http://openstreetmap.org/>). W/w mapa została dołączona do Opisu na warunkach licencji [Uznanie autorstwa na tych samych warunkach 2.0](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/) (CC-BY-SA 2.0). Legenda i trasa rowerowa wprowadzona przez autora w/w Opisu.

Witam ponownie w nowym 2016 r. Przed nami kolejne wycieczki krajoznawcze, tym razem będziemy odwiedzać nie mniej ciekawe miejsca nadbużańskie, czyli lewobrzeżną, środkową część doliny rzeki Bug, począwszy od miejscowości Terespol podążając w górę rzeki. Jako, że mieszkam w Siedlcach, stąd dojazd do tych miejscowości jest trochę odległy, jak na jeden dzień, stąd w tym roku wzbogacę listę propozycji wycieczek o wycieczki dwudniowe. Po tym krótkim wstępie, możemy zacząć opis dzisiejszej wycieczki, w której chciałbym zaproponować odwiedzenie przygranicznego miasta Terespol i okolicznych miejscowości.

Po dotarciu do Terespolu, staramy się znaleźć dogodne miejsce do zaparkowania samochodu, sądzę, iż najlepszym miejscem będzie zaparkowanie na głównej ulicy Terespolu tj. **na ulicy Wojska Polskiego**. Większość ciekawych zabytków mieści się właśnie przy tej ulicy. Przed rozpoczęciem spaceru po tym przygranicznym mieście, proponuję, jak zwykle to robię, zapoznać się z krótką historią tego miejsca. Z pewnością informacje te będą przydatne.

***Terespol** – miasto przygraniczne, położone nad Bugiem na granicy z Białorusią. Historia Terespolu sięga XVI wieku, kiedy to został założony na terenach wsi **Błotkowo** lub **Błotków**, będącą miejscem dogodnej przeprawy przez Bug do ówczesnego miasta Brześć. Jak podają różne źródła (*kilka z nich wymieniłem na końcu niniejszego Opisu*), pierwsze wzmianki o wsi Błotków pochodzą z 1512 r., kiedy to Iwan Sapieha z Kodnia, kupił wieś Błotkowo wraz z okolicznymi terenami. Przez lata wieś kilkakrotnie zmieniała właścicieli, aż na początku XVII wieku, trafiła w ręce króla Zygmunta III Wazy. Król wybudował tu okazały pałac, otoczony pięknym ogrodem. Niestety Potop Szwedzki i napad Rosjan, doprowadziły królewski pałac do ruiny. Ważną datą dla Terespolu, był rok 1693, kiedy to kasztelan wileński **Józef Bogusław Słuszka**, zakupił okoliczne grunty wraz z osadą Błotków, po czym, jak czytamy w internecie, w latach 1693-1696, uzyskał prawa miejskie i nazwał nowopowstałe miasto **Terespołem**, na cześć swojej żony tj. **Teresy Gosiewskiej**. Dodam, jako ciekawostkę, iż na jednym z pomników znajdujących się w Terespolu, za datę uzyskania praw miejskich przez Terespol, uważa się rok 1697. Miasto położone przy ruchliwym wówczas trakcie do Brześcia Litewskiego, zaczęło intensywnie się rozwijać. Lata mijały, Terespol kilkakrotnie zmieniał właścicieli. Jednym z nich był **Ludwik Konstanty Pociąg**, właściciel miasta w latach 1711-1749 r. On to wybudował cerkiew, służącą grekokatolickim mieszkańcom miasta. Opis tego zabytku, przedstawię w dalszej części Opisu.*

*Najlepszy okres rozwoju Terespolu przypada na czas rządów **Jerzego Flemminga**, który w połowie XVIII wieku zakupił liczne dobra, a w Terespolu umieścił swoją główną rezydencję. Był on człowiekiem bardzo przedsiębiorczym, dzięki czemu doszedł do wielkiego majątku, a Terespol za jego rządów stał się miastem bardzo nowoczesnym. Sprowadził także osadników niemieckich, którzy również przyczynili się do rozwoju miasta. Jerzy Flemming był bardzo związany z rodziną*

Czartoryskich, dwukrotnie żonaty (raz z córką Kanclerza Wielkiego Litewskiego, Fryderyka Michała Czartoryskiego, Antoniną Czartoryską; później po jej śmierci z jej siostrą Eleonorą Konstancją Czartoryską). Warto dodać, że córka Jerzego Flemminga z pierwszego małżeństwa, **Izabela**, została pierwszą damą Rzeczypospolitej. Bywała ona również w rodzinnym domu Flemmingów w Terespolu. Flemming jako sprzymierzeniec Czartoryskich stał się wrogiem rodu Radziwiłłów, oburzonych na Czartoryskich za ich poddaństwo wobec carycy Katarzyny II. Stąd też Terespol został zaatakowany przez wojska Radziwiłłów i praktycznie bez jednego wystrzału, zajęty. Oczywiście historia ówczesnych wydarzeń jest znacznie ciekawsza, szczególnie zainteresowanych odsyłam do **przewodnika Grzegorza Rąkowskiego „Polska Egzotyczna I”**. Kończąc wątek Jerzego Flemminga, wspomnę, iż do upadku jego pałacu, przyczyniły się pożary w 1814 i 1827 r.. Sam Jerzy Fleming zmarł w 1771 r. zostawiając majątek córce, Izabeli Czartoryskiej.

Po powstaniu listopadowym, Terespol stał się własnością rządu carskiego. Rozpoczęto wznoszenie wielkiej jak na ówczesne czasy inwestycji wojskowej tj. **Twierdzy Brzeskiej**. Nie będę obszernie opisywać tego wątku, gdyż tematowi twierdzy, poświęcę

Zdjęcie nr 1 – Główna ulica dzisiejszego Terespolu – ul. Wojska Polskiego.

oddzielną wycieczkę. Jak była to duża inwestycja, może świadczyć fakt, że przy jej projektowaniu, przesunięto centrum ówczesnego Terespolu o ok. 2 km na zachód, natomiast centrum Brześcia o około 2 km na wschód. Cały stary Terespol został zburzony, a jedyną budowlą ocalałą z wcześniejszej zabudowy była cerkiew, położona niegdyś na zachodnim obrzeżu miasta, a obecnie na jego wschodnim krańcu (**źródła tekstu na końcu Opisu**).

W zależności, w którym miejscu zaparkowaliśmy zmierzamy do widocznego bądź nie, kościoła rzymskokatolickiego **pw. Świętej Trójcy**, znajdującego się przy ulicy Wojska Polskiego (**patrz zdjęcie nr 2**). Duża świątynia, połączenie różnych stylów architektonicznych. Akurat w czasie naszej wycieczki trwała msza, stąd nie bardzo mieliśmy okazję zajrzeć do wnętrza. Poniżej przedstawiam krótki opis świątyni.

Zdjęcie nr 2 – Kościół rzymskokatolicki pw. Świętej Trójcy w Terespolu, pochodzący z 1863 r.

Kościół rzymskokatolicki pw. Świętej Trójcy (patrz zdjęcia nr 2,3) – dzieje parafii terespolskiej sięgają roku 1697, kiedy ówczesny właściciel dóbr terespolskich, Jan Bogusław Słuszka, chcąc uczynić dar swojej żonie, Teresie, utworzył miasto nazwane Terespolem i wybudował drewniany kościół. Opiekę nad świątynią powierzył dominikanom. Kościół ten poświęcony św. Trójcy, istniał aż do 1827 r., kiedy to został zniszczony w wyniku pożaru.

Po pożarze rozpoczęto budowę nowego, murowanego kościoła, jednakże ze względu na plany utworzenia twierdzy brzeskiej, prace zostały wstrzymane, aż do roku 1855. Wtedy to rozpoczętą budowę rozebrano i przeniesiono w inne miejsce, na którym kościół stoi aż do dzisiaj. Dodam, że kościół ukończono w 1863 r.

Jak możemy przeczytać na stronie internetowej parafii terespolskiej (link na końcu Opisu), władze carskie nie pozwoliły dalej prowadzić działalności dominikanom, dlatego parafię przejęło duchowieństwo diecezjalne. Kościół kilkakrotnie był rozbudowywany i przebudowywany np. w latach 1979-1985, 1991-1996 i itd. (źródła tekstu na końcu Opisu).

Niedaleko kościoła, na skrzyżowaniu ul. Wojska Polskiego z drogą wojewódzką nr 698, znajduje się żelazny obelisk z 1825 r. (patrz zdjęcie nr 4).

Żeliwny Obelisk z 1825 r. – wzniesiony na pamiątkę wybudowania drogi bitej z Warszawy do Brześcia w latach 1820-1823 r. Na ówczesne czasy była to bardzo duża inwestycja, sama droga była brukowana i miała długość około 200 km. Na żeliwnym pomniku umieszczono płaskorzeźby autorstwa Pawła Madalińskiego, profesora Uniwersytetu Warszawskiego. Przedstawiają one w sposób bardzo realistyczny m.in. widoki 3 miast (Warszawy, Siedlec, Brześcia) oraz sceny pokazujące budowę drogi. Jako ciekawostkę podam, iż identyczny pomnik został zbudowany również na początku drogi brzeskiej tj. w Warszawie przy ulicy Grochowskiej (źródła tekstu na końcu Opisu).

Zdjęcie nr 4 – Żelazny obelisk z 1825 r. , pamiątka budowy traktu brzeskiego w latach 1820-1823 r.

Po obejrzeniu obelisku, kierujemy się z powrotem w kierunku kościoła św. Trójcy i podążamy dalej. Po drodze zobaczymy przy ulicy Wojska Polskiego kilka pomników, m.in. poświęconych przywódcy powstania kościuszkowskiego, Tadeuszowi Kościuszce (patrz zdjęcia nr 5,6).

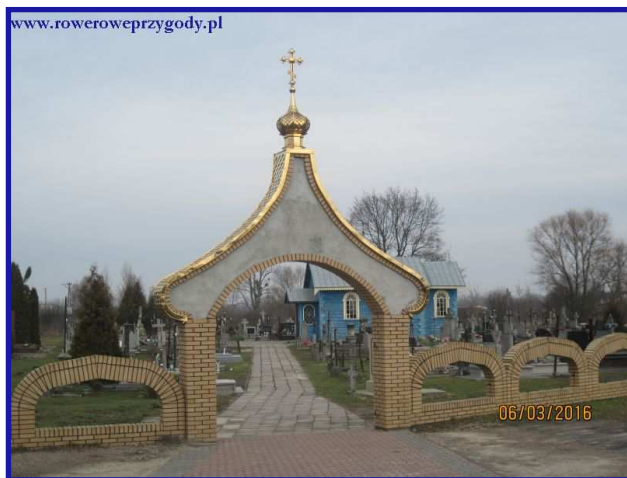

Zdjęcia nr 5,6 – Pomniki w Terespolu, poświęcone Tadeuszowi Kościuszce – przywódcy powstania kościuszkowskiego.

Miasto Terespol jest miastem niczym szczególnie nie wyróżniającym się. Dobrze rozwinięty handel, nastawiony w głównej mierze na obsługę Białorusinów, jako miasto przygraniczne. Duża część mieszkańców znajduje zatrudnienie przy obsłudze przejścia granicznego a także w pobliskich Małaszewiczach, gdzie znajdują się bazy przeładunku paliwowego.

Oglądając zabudowania miasta, podążamy dalej ulicą Wojska Polskiego. Po prawej stronie pojawi się boisko sportowe, po lewej zaś nowoczesny kompleks Straży Granicznej. To znak, że niebawem

zobaczymy kolejny zabytek historyczny, tj. **zabytkowy cmentarz prawosławny**, do którego prowadzi nas ozdobna brama (**patrz zdjęcie nr 7**).

pochodzą z przełomu XIX i XX wieku. Na cmentarzu możemy również podziwiać kaplicę Zmartwychwstania Pańskiego, wzniesioną w 1892 r. z pieniędzy przekazanych przez anonimowego fundatora (**patrz zdjęcie nr 8**). Jako ciekawostkę można podać fakt, że kaplica ta nie jest typową kaplicą prawosławną, gdyż posiada wszelkie niezbędne elementy do odprawiania liturgii świętej (**źródło Wikipedia – link na końcu Opisu**). Odwiedzając cmentarz prawosławny Terespolu, koniecznie trzeba zwrócić uwagę na pomnik (**patrz zdjęcie nr 9**), upamiętniający zabicie 17 września 1939 r. ok. 60 polskich żołnierzy i oficerów, których pochowano w zbiorowej mogile (**źródła tekstu na końcu Opisu**).

*Cmentarz Prawosławny w Terespolu – zabytkowa nekropolia prawosławna, administrowana przez parafię prawosławną pw. św. Jana Teologa. Jak czytamy na stronie **Wikipedii** (link na końcu Opisu), cmentarz został założony w pierwszej połowie XIX wieku. Na jego terenie znajduje się kilkadziesiąt zabytkowych grobów, gdzie najstarsze*

Po zwiedzeniu Cmentarza Prawosławnego kierujemy się na przeciwną stronę ulicy Wojska

Polskiego w kierunku widocznej **cerkwi pw. św. Apostoła, Jana Teologa (patrz zdjęcia nr 10,11).**

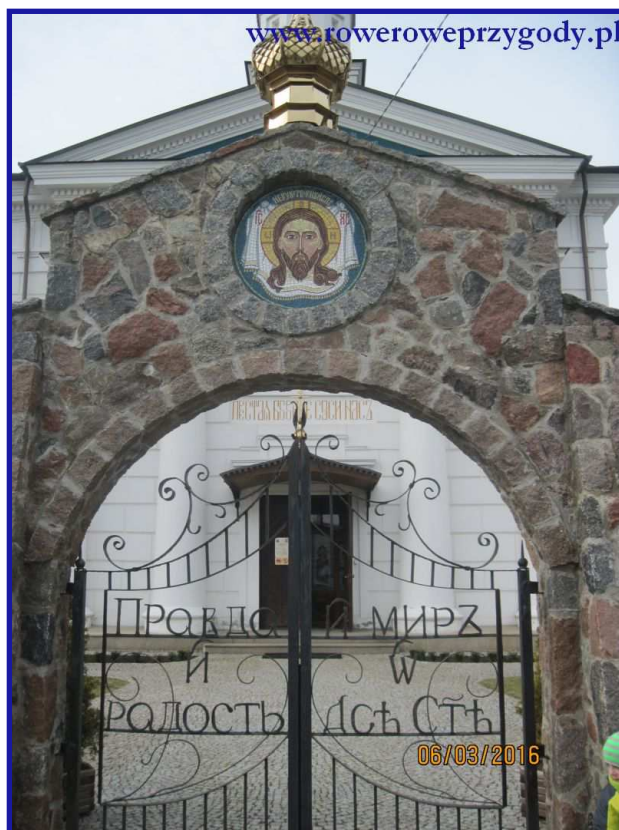

Cerkiew pw. św. Jana Teologa – świątynia prawosławna, znajdująca się we wschodniej części Terespolu, przy ulicy Cerkiewnej 2. Wzniesiona w pierwszej połowie XVIII wieku, jako świątynia unicka. W 1874 r.

Zdjęcie nr 10 – Widoczna w oddali cerkiew prawosławna w Terespolu.

*Rosjanie zamienili świątynię na prawosławną, gdzie z przerwami funkcjonuje do dziś. Jak możemy wyczytać na stronie **Wikipedii** (link na końcu Opisu), od 2010 r. cerkiew jest ośrodkiem kultu ikony Matki Bożej. We wrześniu 2010 r. ikona będąca w posiadaniu jednego z parafian, zaczęła wydzielać wonny olej. Ikona ta została wystawiona w cerkwi w Terespolu, co przyczyniło się do masowych pielgrzymek wiernych z Polski, Białorusi, Ukrainy i Litwy.*

*Wydarzenie to zostało nazwane Cudem w Terespolu. Szczegóły tego wydarzenia możemy przeczytać m.in. **na stronie internetowej Dziennika Wschodniego** (link na końcu Opisu), gdzie dowiemy się, że tym parafianinem, na którego ikonie pojawił się olej, był 16-letni Łukasz. Ikonę przywiózł mu proboszcz parafii terespolskiej, reprodukcję słynnej z cudownych uzdrowień ikony ze świętej góry Atos. Wiadomość szybko rozniósła się po Terespolu. Ze względu na rosnącą liczbę pielgrzymów odwiedzających dom Łukasza, jego rodzice zdecydowali przenieść ikonę do cerkwi. Ikona otrzymała nazwę **Ikony Matki Bożej „Szybko***

Spełniającej Prośby”. Ludzie różnie podchodzą do tego wydarzenia, starsi z bezgraniczną wiarą, młodszy bardzo często sceptycznie. (źródła tekstu na końcu Opisu).

Niestety ze względu na liturgię, odbywającą się w dniu wycieczki, nie mieliśmy okazji wspólnie z Kacprem, zobaczyć tej słynnej ikony, ale może innym razem to się uda. Nie mniej zachęcam do odwiedzenia cerkwi w Terespolu.

To tyle jeśli chodzi o naszą wizytę w Terespolu, czas ruszać i zwiedzić okolice miejscowości. Wracamy się do skrzyżowania dróg, przy którym znajduje się wspomniany wcześniej żelazny obelisk i kierujemy się drogą 698 w lewą stronę. Po około 1,5-2 km, minimy rondo i trasą 816 jedziemy w dalszym ciągu prosto, dojeżdżając do drogi, odchodzącej w prawą stronę w kierunku miejscowości **Polatycze**. Po przejechaniu kilkaset metrów, zobaczymy drogę polną, odchodzącą w prawą stronę w kierunku pól. Możemy kawałek wjechać samochodem lub pozostawić samochód na poboczu. Jak dobrze się rozejrzemy, zobaczymy w oddali kamienny obelisk, pamiątkę po rozgrywającej się w tej okolicy bitwie pomiędzy wojskami polskimi a rosyjskimi w czasie powstania kościuszkowskiego w 1794 r. Aby do niego dojść, trzeba pieszo przejść kilkaset metrów. Sam pomnik sprawia dziwne wrażenie, zbudowany jest z dziwnie poukładanych bloków kamiennych (**patrz zdjęcie nr 12**).

Zdjęcie nr 12 – Pomnik postawiony w 1901 r przez władze rosyjskie na cześć wojska rosyjskiego z 1794 r.

*Pomnik w Polatyczach k/Terespola – w bliskiej odległości od Terespola, w miejscowości Polatycze, znajduje się pomnik, pochodzący z 1901 r., poświęcony żołnierzom polskim i rosyjskim, poległym w czasie bitwy w 1794 r., kiedy to we wrześniu wojska polskie pod dowództwem Karola Sierakowskiego uległy przeważającym siłom rosyjskim generała Suworowa. Klęska ta wpłynęła bardzo niekorzystnie na losy powstania kościuszkowskiego. Suworow, mając otwartą drogę, nie zatrzymywany przez nikogo, podążył na Warszawę, gdzie jego pijane wojska, w dniu 04 listopada 1794 r. dokonało zbrodni, mordując ok. 20 tys. cywilnych mieszkańców Pragi. Wydarzenie to zostało nazwane **Rzezią Pragi**. Tak jak pisałem wcześniej, pomnik został postawiony w 1901 r. przez ówczesne Rosyjskie Ministerstwo Wojny oraz dowództwo Twierdzy Brzeskiej na cześć poległych żołnierzy rosyjskich w czasie bitwy w Polatyczach. Po II wojnie światowej, pomnik odnowiono, umieszczając nową tablicę z napisem: „Żołnierzom armii polskiej i rosyjskiej, poległym pod Terespołem we wrześniu 1794 r.” (źródło tekstu na końcu Opisu).*

Wracając do samochodu, mogłem zaobserwować śpiewające skowronki, to znak, że wiosna tuż, tuż. Poza tym, w oddali zobaczyłem duże stadko saren, przebiegające swobodnie przez pola i łąki w oddali. Po dojściu do samochodu, wracamy na trasę 816 i podążamy dalej w kierunku miejscowości **Lebiedziew**. Mijamy tą zadbaną i nowoczesną wieś i na najbliższym rozjeździe skręcamy w prawą stronę w kierunku **Piszczaca**, gdzie po przejechaniu ok. 2 km dojedziemy do kolejnej atrakcji dzisiejszej wycieczki tj. **dawnego cmentarza tatarskiego w Zastawku tzw. mizaru (patrz zdjęcia nr 13,14)**.

Po wejściu na teren zabytkowego cmentarza, zobaczymy duży kamień, na którym została

umieszczona tablica pamiątkowa, upamiętniająca 330-lecie nadania ziem Tatarom w **Lebiedziewie i Małaszewiczach**.

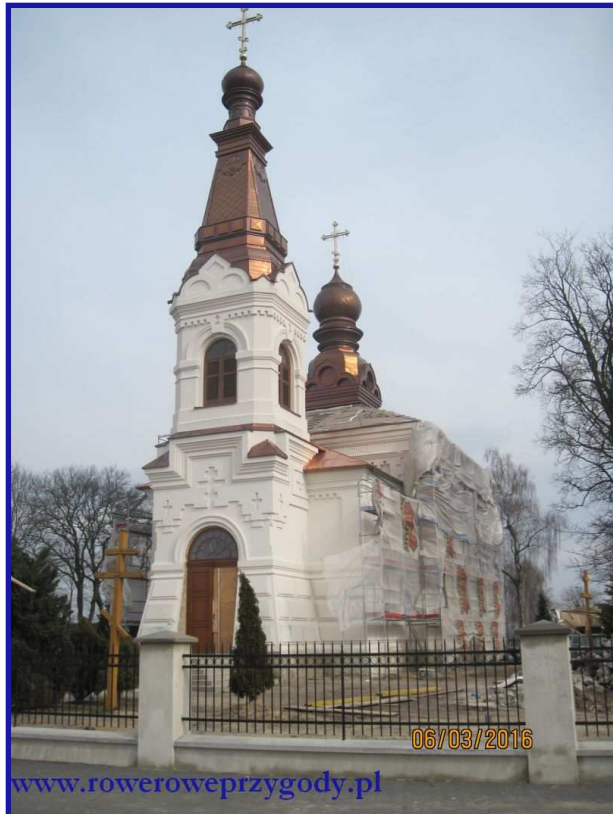
Umieszczam krótki opis tego ciekawej i rzadko spotykanej atrakcji jaką jest niewątpliwie, dawny cmentarz tatarski.

Zdjęcie nr 13 – Płyty nagrobne z islamskimi inskrypcjami na cmentarzu tatarskim w Zastawku.

Cmentarz tatarski (mizar) w Zastawku - obszar wschodniego przygranicza Polski był miejscem, gdzie przez wieki łączyły się różne kultury. Ówczesna Rzeczypospolita postrzegana była jako kraj bardzo tolerancyjny. Dzięki temu osiedlali się u nas: Żydzi, Ukraińcy, Tatarzy, Ormianie itd. Jedną z atrakcji, którą koniecznie trzeba zobaczyć jest dawny cmentarz tatarski „mizar” w Zastawku. Tatarzy pojawili się na tych terenach pod koniec XVII wieku, kiedy to ówczesny król Jan III Sobieski, w podziękowaniu za wierną służbę, podarował wybranym dowódcom tatarskim, tereny w okolicy Brześcia. Mizar w Zastawku jest jednym z dwóch, znajdujących się na terenie Podlasia. Drugi można obejrzeć we wsi Studziance. Pierwsze pochówki miały miejsce na początku XVIII wieku, ostatnie przed I Wojną Światową. Do dzisiaj na cmentarzu przetrwało niewiele nagrobków. Arabskie nagrobki są to charakterystyczne kamienie z inskrypcjami języku polskim i arabskim. Na zakończenie dodam, iż nadbużańscy Tatarzy zostali wywiezieni w głąb Rosji w 1915 r., społeczności w okolicach Terespolu już nie zdołali odbudować. Przez lata cmentarz był dewastowany, dopiero pod koniec XX wieku, teren cmentarza ogrodzono i uporządkowano, czyniąc to miejsce jedną z atrakcji tego regionu (źródło tekstu na końcu Opisu).

Po obejrzeniu mizaru w Zastawku, podążamy dalej samochodem do kolejnej miejscowości, która jest na liście atrakcji dzisiejszej wycieczki. Są nią **Kobylany**. Jadąc od Zastawka, podążamy dalej i po przejechaniu niewielkiego odcinka, dojeżdżamy do drogi, odchodzącej w prawą stronę, przy której znajduje się drogowy znak z oznaczeniem **Kobylany 3 km**. W tą drogę skręcamy. Jadąc, zobaczymy poprzez drzewa po lewej stronie wielkie zbiorniki na paliwo, jest to jedna z baz paliwowych, należących do firmy **OLPP** (Operator Logistyczny Paliw Płynnych). Po niedługiej jeździe dojedziemy do rozjazdu, na którym po lewej stronie zobaczymy dojazd do bramy głównej bazy paliwowej, natomiast po prawej stronie odchodzi droga, prowadząca nas do wsi **Kobylany**, do której za chwilę dojedziemy. Samochód możemy zostawić na parkingu, przy remontowanej obecnie, zabytkowej **cerkwi pw. Opieki Matki Bożej**, zbudowanej w 1890 r. (**patrz zdjęcie nr 15**).

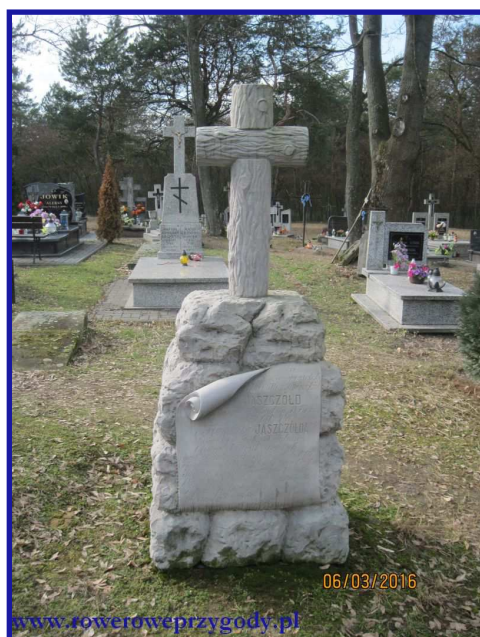
Zdjęcie nr 15 – Cerkiew pw. Opieki Matki Bożej w Kobylanach

Jak zresztą zobaczymy, tuż przy cerkwi budowany jest nowy kościół rzymskokatolicki, zupełnie w innym stylu architektonicznym (**patrz zdjęcie nr 16**). Naszym celem w Kobylanach jest zabytkowy cmentarz, znajdujący się przy ładnie brzmiącej ulicy: **Alei Wspomnień**.

Zdjęcie nr 16 – Nowo budowany kościół katolicki w Kobylanach

Aby trafić na Aleję Wspomnień, trzeba dojść do krzyżówki dróg, znajdujących się nieopodal świątyń, przy których zaparkowaliśmy samochód i skręcić w drogę odchodzącą w prawą stronę. Po przejściu niewielkiego odcinka, dojdziemy do cmentarza, który zastał założony

przez grekokatolików. Dodam, iż po likwidacji Unii przez Rosjan, cmentarz został zamieniony na cmentarz prawosławny, którym został do dnia dzisiejszego. Na tym zabytkowym cmentarzu możemy zobaczyć kilka XIX wiecznych nagrobków katolickich, m.in. nagrobek słynnego polskiego architekta i oficera, właściciela majątku w Kobylanach tj. **Franciszka Jaszczolda** (**patrz zdjęcie nr 17**). Dodam, iż architekt ten był autorem m.in. przebudowy pałacu w Konstancyńowie, pałacu i parku w Korczewie, w Patrykozach i Neplach. Zwiedziwszy cmentarz, podążamy dalej w prawą stronę, aż dojdziemy do

pomnika, poświęconego poległym żołnierzom polskim w lutym 1919 r, w bitwie z Niemcami ([patrz zdjęcie nr 18](#)).

Przy pomniku znajduje się również tablica informacyjna, z której możemy się dowiedzieć, iż żołnierze polscy dzięki swojemu bohaterstwu zapobiegli zdobyciu przez Ukraińców fortyfikacji, wchodzących w skład Twierdzy Brzeskiej. Zresztą, jak możemy wyczytać na w/w tablicy, za pomnikiem znajduje się **Fort K**,

Zdjęcie nr 18 – Pomnik w Kobylanach, upamiętniający poległych żołnierzy polskich, poległych w lutym 1919 r, w bitwie z Niemcami.

będący elementem umocnień, wchodzących w skład Twierdzy Brześć. Obecnie na terenie dawnego Fortu, znajduje się strzelnica sportowa. Niestety, wejście na nią jest zabronione.

To tyle, jeśli chodzi o wieś **Kobylany**. Na zakończenie wycieczki, udamy się jeszcze na przejście graniczne w Terespolu, gdzie przy okazji możemy coś zjeść. Aby tam trafić musimy

przejechać wieś Kobylany, mijając po prawej stronie budynku tutejszej szkoły podstawowej. Natomiast po lewej stronie minimy ładny, odkryty teren ze zbiornikiem wodnym, pełniący funkcję kąpieliska dla mieszkańców wsi i okolic. Chwilę potem dojedziemy do drogi międzynarodowej nr 2 (E30), na której skręcamy w prawą stronę. Po kilku kilometrach dojedziemy do

przejścia granicznego z Białorusią ([patrz zdjęcie nr 19](#)). W jednym z budynków handlowych, znajdujących się po prawej stronie drogi, znajduje się bar, w którym możemy smacznie i niezbyt drogo, zjeść. Polecam zupę Drwala, bardzo pożywną i smaczną.

To już koniec dzisiejszej wycieczki, już zapraszam na następną, gdzie zapoznamy się z znajdującymi się fortyfikacjami, wchodzącymi w skład **Twierdzy Brześć** w okolicy Terespolu.

Uwagi i komentarze proszę kierować na: roweroweprzygody@gmail.com

Życzę Przyjemnej Wycieczki...

Autor

Dokumentacja zdjęciowa:

- *Zdjęcia nr: 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19 - Autor*

Źródła internetowe (linki):

- ***Terespol i jego zabytki***
 - <https://pl.wikipedia.org/wiki/Terespol>
 - Przewodnik książkowy Grzegorza Rąkowskiego pt. „Polska Egzotyczna I” ISBN 83-89188-37-6
 - Przewodnik turystyczny Stanisława Jadczaka pt. „Weekend w Gminie Terespol” ISBN 978-83-7270-733-2
 - http://nadbuhom.pl/art_1696.html
 - <http://www.parafiaterespol.pl/about/>
 - https://pl.wikipedia.org/wiki/Pomnik_Budowy_Szosa_Brzeskiej
 - <http://www.dziennikwschodni.pl/biala/kosciuszko-na-koniu-stanie-w-terespolu,n,140209653.html>
 - https://pl.wikipedia.org/wiki/Kaplica_Zmartwychwstania_Pa%C5%84skiego_w_Terespolu
 - https://pl.wikipedia.org/wiki/Cmentarz_prawos%C5%82awny_w_Terespolu
 - https://pl.wikipedia.org/wiki/Cerkiew_%C5%9Bw._Aposto%C5%82a_Jana_Teologa_w_Terespolu
- ***Pomnik w Polatyczach k/Terespola***
 - https://pl.wikipedia.org/wiki/Bitwa_pod_Terespolem
- ***Cmentarz tatarski w Zastawku***
 - Przewodnik turystyczny Stanisława Jadczaka pt. „Weekend w Gminie Terespol” ISBN 978-83-7270-733-2